

**Oktay
ABDULLA**

İstisuyum, Kəlbəcərim, necəsən?!

Nisgil könlüm, istəyimə qovuşdum,
Doğan günəş, al səhərim, necəsən?!
Otuz ildir nəfəsinə həsrətəm,
Söz vermişdi qayıdacam, bildim mən,
İstisuyum, Kəlbəcərim, necəsən?!

Ana Vətən, varlığından doğuldum,
Gah gömüldüm, gah asıldım, boğuldum.
Yaradanın sevgisində qorundum,
Xatırladım, yada saldım, biləsən,
Yorğun düşən igidlərim, necəsən?!

“Ənəlhəqdir” Haqqa tərəf yolumuz,
Vətənsizə qucaq açdı qolumuz.
Laləzardı, bir cənnətdi yurdumuz,
Mübarizik, yenilməzlik, çox əhsən,
Ay qüdrətim, ay hünərim, necəsən?!

Aman vermə, əl-qol atsın düşməni,
Hünər göstər, ruhlandır bir məni.
Qalasına, qayasına hör məni,
Namərdləri yer üzündən siləsən,
İgid əsgər, bəxtəvərim, necəsən?!

Qubadlıya, Tərtərədi səfərim,
Məyus oldum, tükənmədi hünərim.
Yenə məğrur, qürurludur şəhərim,
Xəyalından nələr keçir, görəsən?
Söyləmədim, ay təhərim, necəsən?!

Dərd deyilməz, dərdin ağır, Xocalım,
Torpağını sulayıbdı al qanım.
Mənim Şuşam, Cəbrayılım, Ağdamım,
Qoy xar olsun gül yerinə kül əkən,
Xarı bülbül – şah əsərim, necəsən?!

Götürmərəm minnətini bir yadın,
Öz ocağım, öz çörəyim, öz adımg
Azərbaycan – Türkiyədi qanadım,
Dədə Qrqud, Şah İsmayıl, Həzisen,
Ay ər oğlu, ərənlərim, necəsən?!

Heyrətdəyəm, sərkərdəmin zəndinə,
Düşmənimiz tab gətirmir cənginə.
Şah İsmayıl Xətəidi, sən demə,
Qəhrəmanın düz alnından öpəsən,
Ay sevincim, ay fərəhim, necəsən?!

Aslanların qalib olar savaşda,
Yürüşün var, zəfərin var qabaqda.
Dərin düşün, ay kamalım, bu haqda,
Ruhumuzu «Misri» üstə kökləsən,
Oktay desin, ay ürəyim, necəsən?!